

Solos for Others (werktitel) VINCENT DUNOYER FOTO MYRIAM DEVRIENDT

krijgt CC Maasmechelen toch het elfde hoogste bedrag; dus heb ik het gevoel dat ons engagement voor de kunsten toch voor een stuk beloond wordt. Maar uit het lijstje blijkt ook dat het niet zo gemakkelijk is. Ik kan mij voorstellen dat veel afhangt van de plaatselijke context, van de mate waarin de beleidsmensen je ondersteunen. Maar tegelijk geloof ik dat het vruchten afwerpt wanneer je ergens consequent voor gaat, wanneer je volhoudt en je je niet laat ontmoedigen. Óók in een eerder perifere zone of een niet zo stedelijk gebied. Bijvoorbeeld: een paar maanden geleden was Meg Stuart hier met *Disfigure Study*. Dezelfde mensen die dat nu 'een fantastische voorstelling' vonden, zeiden tien jaar geleden misschien: 'Ja maar, dat is geen dans.' Omdat ze toen enkel met ballet en jazzdans vertrouwd waren. Zo merk je de mentaliteits- en de belevingsverandering van het publiek tegenover kunsten. Je moet dus durven doorgaan, ook al is dat hier soms moeilijker dan in een stedelijke context, waar die dingen veel meer verworven en vanzelfsprekend zijn.

ETCETERA Toch hebben wij de indruk dat het decreet op het lokaal cultuurbeleid een heel andere kaart trekt: die van de socio-cultuur, van de maatschappelijke cultuurbeleving...

HAEGHENS Maar waar staat dat dan voor, die maatschappelijke cultuurbeleving? We moeten stilaan gaan opletten dat we ons publiek niet verkleuteren. Ik neem mijn publiek heel ernstig, ik vind ook dat dat de eerlijkste houding tegenover het publiek is. Je toont dingen waar je zelf honderd procent achterstaat. En dat mag dan elitair klinken, je moet de mensen niets wijsmaken, hé... Het belang van wat je toont moet voelbaar zijn. En dan krijg je ook reactie van het publiek. Dat maakt kunsten anders dan een avondje uit – dat moet er ook wel zijn, maar amusement moet toch niet de maat van alle dingen worden? Plus, waar kan een kunstwerk nog getoond worden als de cultuurcentra dat niet meer of minder doen? Wij zijn toch cultuurcentra, hé? Het gaat toch over cultuur en over kunst, en dan is het eigenlijk niet belangrijk of je nu een cultuurcentrum of een kunstencentrum bent. Dat je de mensen wil laten participeren en een zo breed mogelijke doelgroep wil bereiken, dat is toch normaal? Je wilt toch zoveel mogelijk mensen laten deelnemen aan iets moois of iets ontroerends of iets wat je als belangrijk of als kunst ervaart?